

Sygn. akt: I C 250/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w Gliwicach

o odszkodowanie

1. oddała powództwo;
2. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu.

I C 250/14

UZASADNIENIE

Powód J. G. wnosił o odszkodowanie w kwocie 100.00 zł od Skarbu Państwa –Prezesa Sadu Rejonowego w Gliwicach w związku z nieprawidłowościami jakie jego zdaniem miały miejsce w sprawie VII GC1750/12.Powód opisał przebieg procesu, koncentrując się na kwestii przyjęcia przez Sąd sprzeciwu pozwanego w tamtej sprawie. Podał , że w opisanej sytuacji był zmuszony skorzystać z usług firmy pożyczkowej, przez którą został oszukany. Powód zarzucił Sądowi błąd w postaci przyjęcia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

Skarb Państwa wnosił o oddalenie powództwa(k.54).

Sąd ustalił co następuje.

J. G. na początku 2012 r. wytoczył pozew przeciwko A. H. o zapłatę prowizji. Po wniesieniu pozwu badano właściwość sądów. W tym czasie pozwany zmienił miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w sprawie VII GC1750/12 odpis pozwu i zawiadomienie o terminie rozprawy zostały pozwanemu przesłane na wskazany przez powoda adres (Z. ul. (...)).Pozwany nie podjął żadnej z przesyłek , które Sąd uznał za doręczone na zasadzie art.139 par.1 kpc. Sąd wydał wyrok zaoczny na rozprawie w dniu 25.04.2013 r., jego doręczenie pozwanemu nastąpiło ponownie w trybie art.139 par.1 kpc.

Sprzeciw od wyroku został wniesiony w terminie ustawowym – pozwany o wyroku dowiedział się od powoda, który do skrzynki wrzucił mu wezwanie do zapłaty powołując się na wydany wyrok. W treści sprzeciwu pozwany wskazał swój adres dla doręczeń zarzucając, że podany przez powoda adres nie jest jego miejscem zamieszkania

tylko poprzednim miejscem prowadzenia działalności gospodarczej. Wskutek sprzeciwu postępowanie było nadal prowadzone w pierwszej instancji- przed Sądem Rejonowym a powodowi doręczono odpis sprzeciwu.

Postanowieniem z dnia 8.07.2013 r. Sąd zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu i odmówił nadania klauzuli na podstawie rygoru. Postanowienie nie zostało zaskarżone.

Postępowanie zostało prawomocnie zakończone .Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda na postanowienie odrzucające apelację.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt VII GC1750/12.Dano wiarę dokumentom gdyż ich prawdziwość nie została zakwestionowana. Dalej idących wniosków dowodowych nie było.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z art.361 kc w celu uzyskania odszkodowania należy wykazać :szkodę i jej wysokość, zdarzenie wywołujące szkodę oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy tym zdarzeniem a powstaniem szkody. W niniejszej sprawie taki związek przyczynowy nie zachodzi. Powód nie został poszkodowany przez Sąd- o czym niżej- a zatem obecnie nie można rozważać tematu firmy pożyczkowej i następstw jej działań. Jak wynika z pozwu i wypowiedzi na rozprawie, korzystanie z usług firmy pożyczkowej było następstwem działań A. H. wobec powoda, wskutek których powód złożył pozew przeciwko A. H.. W granicach sporu zakreślonych w niniejszej sprawie Sąd nie może dokonywać dalej idących ocen. Nie może też dokonywać ocen innych procesów z udziałem stron a zwłaszcza zapadłych orzeczeń.

Podstawę roszczeń powoda stanowi zarzucany błąd w procedurze czyli „ przyjęcie sprzeciwu” od wyroku zaocznego wydanego w sprawie. Stanowisko powoda jest błędne.

Powód podał znany mu adres prowadzenia działalności gospodarczej pozwanego. Pozwany zmienił ten adres w czasie trwania postępowania o czym Sąd i powód nie mieli wiedzy. Jednak skoro powód niezwłocznie poinformował pozwanego skutecznie pod innym adresem i sprzeciw został złożony skutecznie w myśl art.344 kpc. Pozwany miał prawo zgłosić sprzeciw w ustawowym terminie –art.344 kpc – i z prawa tego skorzystał. W procedurze cywilnej nie ma instytucji „przyjęcia sprzeciwu” i Sąd musiał takiemu sprzeciwowi nadać bieg.

W sprzeciwie istotnie były wątki mówiące o nieprawidłowościach odnośnie adresów mogące sprawiać wrażenie, że pozwany wnosi o przywrócenie terminu, ale pozwanemu umknęło iż pozew składany był w poprzednim roku. Powód z kolei błędnie zrozumiał doręczenie mu takiego pisma, jakoby Sąd w oparciu o te wywody przywrócił termin. Innymi słowy, powód uważał że wydany wyrok zaoczny jest ostateczny a A. H. wprowadził Sąd w błąd, czego skutkiem miało być dalsze bezprawne procedowanie skutkujące ostatecznie błędnym uchYLENIEM prawidłowego wyroku.

Rozumowanie powyższe nie jest prawidłowe. Wyrok zaoczny z założenia jest instytucją tymczasową, obrazowo mówiąc propozycją kierowaną do pozwanego, który przez swoje milczenie może ją przyjąć. Jednakże w razie skutecznego sprzeciwu rozpoznawanie sprawy zaczyna się na nowo i wynika to z ustawy a nie z woli sądu.

Ponadto art.346 kpc reguluje kwestię zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności. Pozwany uprawdopodobnił , że jego stawiennictwo było niezawinione, wobec upływu czasu i zmiany adresu; nie było to również winą powoda gdyż dacie składania pozwu adres był aktualny, ale tej kwestii art.346 kpc nie reguluje. Drugą przesłanką z art.346 kpc są „wątpliwości co do zasadności wyroku” w oparciu o przedstawione w sprzeciwie okoliczności. Zatem już te dwie przesłanki wystarczyły do zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności czego konsekwencją było oddalenie wniosku w przedmiocie klauzuli. Podkreślić należy, że na tym etapie wystarczyło „uprawdopodobnienie” oraz „wątpliwości” a merytoryczne rozpoznanie sprawy odbyło się w dalszym etapie już nie objętym wprost zarzutem z pozwu. Nadmienić jedynie można ,że Sąd Rejonowy ocenił dowody według zasad kodeksowych a powód doprowadzając do odrzucenia apelacji pozbawił się możliwości sprawdzenia wydanego wyroku w toku instancji.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji. O kosztach postanowiono na zasadzie 102 kpc albowiem powód był subiektywnie przekonany o swoich racjach po otrzymaniu sprzeciwu pozwanego z nieadekwatnym zarzutem dotyczącym adresu; ponadto jest osobą ubogą, abstrahując od przyczyn- nie otrzymał subiektywnie oczekiwanych kwot od A. H., miał trudności w spłacie kredytu hipotecznego, w opisanej sytuacji musiał korzystać z usług firmy pożyczkowej i niedawno otrzymał pismo o licytacji domu (k.63).